

ת"פ 30035/01/15 - מדינת ישראל נגד ג ט

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 30035-01-15 מדינת ישראל נ' ט (אחר/נוסף)

בפני בעניין: כב' השופט איתן קורנהאוזר
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ג ט (אחר/נוסף)

הנאשם

גזר דין

כללי

1. הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), וכן הטרדת עד לפי סעיף 249 לחוק.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 11.1.15 איים הנאשם על ר ח (להלן: "המתלוננת"), עימה ניהל קשר רומנטי שהסתיים זמן מה עובר לביצוע העבירות, זאת באמצעות מסרונים ששלח אליה. תוכן המסרונים היה איום ברצח המתלוננת. לאחר מספר מסרונים, פנתה המתלוננת למשטרה בתלונה כנגד הנאשם. בעת מסירת התלונה, שב הנאשם ואיים על המתלוננת במסרונים נוספים, ובהם הורה לה לבטל את התלונה, תוך איום שאם לא תעשה כן - יתאבד.

2. בהתאם להסדר הטיעון, נדחה הדיון על מנת לקבל תסקיר שירות המבחן, תוך שהמאשימה התחייבה להגביל את טיעוניה למאסר בעבודות שירות, ככל שהתסקיר ימצא חיובי.

לאחר הדיון, התחלף יצוגו של הנאשם. בא כוחו החדש, עו"ד גרינברג, הגיש בקשה לשמיעת הטיעונים לעונש ללא תסקיר, זאת בשל חלוף פרק זמן של כשלושה שבועות מאז הצגת ההסדר, במהלכם לא הוזמן הנאשם לשירות המבחן, וכן פרק הזמן הרב הנדרש עד לקבלת תסקיר, זאת בעת שהנאשם נמצא בתנאים מגבילים. בנסיבות אלה, נשמעו טיעונים לעונש ללא שנערך תסקיר שירות מבחן.

3. אימו של הנאשם העידה לעונש, ותארה את השבר הגדול שאחז במשפחה, זאת לאחר האירוע הקשה באולמי ורסאי, במהלכו נהרגה ביתה. במועד זה, הנאשם היה בן 13, ומגיל 15 סייע בפרנסת המשפחה. בנוסף, העידה כי האירוע בגינו הורשע הנאשם היה בבחינת טעות חד פעמית, כאשר בעקבותיו איבד

הנאשם את מקום עבודתו.

טיעוני הצדדים

4. המאשימה טענה כי מדובר בתוכן חמור של איומים, השב על עצמו שלוש פעמים, וזאת על רקע רומנטי. בנוסף, התלוותה לעבירת האיומים אף עבירה של הטרדת עד. לפיכך, ביקשה המאשימה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 3 חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר. בנסיבותיו של הנאשם, עתרה המאשימה להטיל עליו מאסר בפועל למשך חצי שנה.

5. בא כוח הנאשם ביקש להדגיש את העובדה שכל המסרונים נשלחו במהלך לילה אחד, באירוע נקודתי. בנוסף, תיאר את הרקע להגשת התלונה: רומן בין הנאשם לבין המתלוננת, אשר סיפרה על כך לבת זוגו של הנאשם, אם ילדו התינוק. לטענתו, המתלוננת ביקשה לבטל את תלונתה במהלך מסירתה, והביעה חרטה עליה. מכתב שנכתב על ידי המתלוננת הוגש בהסכמה, וממנו עולה כי מדובר באירוע חד פעמי, כאשר הנאשם מעולם לא נקט באלימות כלפיה, והיא כלל אינה חוששת מפניו ואף סולחת לו. עוד הוגשו, הודעות הנאשם והמתלוננת במשטרה. הנאשם נעדר כל עבר פלילי, הושפע קשות ממעצרו וכן ממעצר הבית בהמשך. הנאשם מתקשה כעת בתשלום מזונות לשני ילדיו, משתי נשים שונות.

בא כוח הנאשם ביקש לקבוע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה למאסר בעבודות שירות, ובהתחשב בנסיבות המקרה והנאשם - להסתפק במאסר מותנה, לצד של"צ.

הנאשם בעצמו הביע חרטה על מעשיו, ציין כי איבד את עבודתו בעקבות המקרה, לא ראה את ילדיו, וכן לא שילם מזונות.

מתחם הענישה

6. המאיים על אדם אחר, פוגע בזכותו לבטחון אישי, ומערער את שלוות נפשו של המתלונן וכן את חופש הפעולה שלו. בנסיבות מקרה זה, מדובר באיומים קשים, בוטים ומפחידים, בעלי משמעות משתקת, איומים ברצח בטווח הזמן הקרוב: "**אני נדרתי נדר.. ולא נרגע עד שזה יקרה... עכשיו הולך להביא משהו ביי... את נרצחת היום... את הראשונה... היום את נרצחת**", ובהמשך: "**אני אין לי צה (הטעות במקור) להפסיד... על הזין שלי מה יקרה... תתלבשי את חם למה לפני שמתים ואוכלים דקירה מזה נהיה קר מוות... או אולי איזה כדור בראש. תלכי תדע אני חולה נפש הכל יכול להיות אצלי**". הנאשם הוסיף מסרון ובו מספר איקונים של אקדח.

הנאשם לא הסתפק בכך, והטריד את המתלוננת במהלך מסירת תלונתה, בכך שהמשיך לשלוח לה מסרונים, בהם הורה לה לבטל את תלונתה, וציין שיתאבד אם לא תעשה כן. עבירה זו מהווה פגיעה בשלטון החוק והסדר הציבורי, בכך שעלולה לשבש הליכי חקירה ומשפט.

יצוין שלא מצאתי לתת משקל לטיעוני בא כוח הנאשם לגבי נסיבות מסירת התלונה, כאשר לא נשמעו עדים

בתיק, לא הוצג בפני מלוא חומר הראיות, והנאשם בעצמו הודה בעקבות כתב האישום שהמתלוננת ביטלה את תלונתה בעקבות לחציו ואיומיו.

7. בחינת הפסיקה שהוצגה על ידי הצדדים, מעלה כי קיים מנעד רחב של ענישה בעבירות דומות, החל ממאסר מותנה (נ/7) ועד למאסר בפועל למשך 12 חודשים (ת/2). כל מקרה ומקרה ומאפייניו המיוחדים, בין אם באופן האיומים ותוכנם, בין אם ברקע לביצוע העבירה, ובין אם מדובר בקבלת תסקיר חיובי, או קבלת עמדת המאשימה ועוד. הפסיקה אינה תואמת את נסיבות המקרה הנדון. עוד אדגיש, כי מדיניות הפסיקה הנוהגת מהוה אך את אחד השיקולים בעת קביעת מתחם ענישה, ו"אין בה משום תחליף הולם להגדרת מתחם עצמו" (ע"פ 4815/13 מדינת ישראל נ' אלעוקבי (1.1.14) פסקה 12). באופן דומה, קבע כב' השופט שוהם, כי כל מקרה ומקרה יש לשלבחון לגופו ולנסיבותיו: "לא ניתן, לטעמי, לקבוע אפריורית מתחם ענישה הולם אחיד לכל עבירה ועבירה, וגם לא היה נכון לנסותו לכתב דרך זו, שכן היא חותרת תחת ההוראות, נוסחו וחושלתיקון 113" (רע"פ 4088/13, אהמדין שחדה הדרני' מדינת ישראל (11.6.13), פסקה 6).

8. בנסיבות מקרה זה, מדובר באירוע מתמשך, בעל אופי דומה, ולפיכך יש לקבוע מתחם ענישה אחד לכל האירוע. לאחר ששקלתי את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, את נסיבות ביצוע העבירה וכן הפסיקה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה נע בין מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות, לבין מאסר בפועל למשך 12 חודשים.

העונש המתאים

9. אין להקל ראש בכתב האישום בו הורשע הנאשם, אשר העיד על עצמו בעת חקירתו, שכאשר הוא עצבני הוא "פולט הרבה מילים" (נ/1, ש-18). סיום ההליך בלא קבלת חוות דעתו של הגורם המקצועי, הוא שירות המבחן, איננה נזקפת לחובתו של הנאשם, אולם אינני יכול להעריך, בהתבסס על העובדות שלפני, את מידת הסכנה להישנות מעשים דומים. אשר למכתב המתלוננת שהוגש בהסכמה, קשה להעריך בהתבסס עליו בלבד, במיוחד בנסיבות כתב האישום, את המסוכנות האמורה.

לצד האמור לעיל, יש לתת משקל משמעותי לעובדה שהנאשם אדם צעיר, ללא כל עבר פלילי, אשר קיבל אחריות על מעשיו, והביע חרטה עליהם. יש עוד לשקול את נסיבות חייו, החל מגיל צעיר, וכן את מידת פגיעתו של העונש בנאשם עצמו, במשפחתו הקרובה ובילדיו.

בנוסף, אתחשב בתקופת המעצר שריצה הנאשם, וכן בתקופת מעצר הבית בו שהה. יש להעריך כי תקופת המעצר, לראשונה בחייו של הנאשם, תהווה גורם מציב גבולות ומרתיע עבורו.

10. לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר למשך ארבעה חודשים, אשר ירוצה בעבודות שירות, זאת בהתאם לחוות דעת הממונה.
- ב. ארבעה חודשי מאסר, אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום, עבירת אלימות מסוג כלשהו או עבירה של הטרדת עד.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים, תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ז' אייר תשע"ה, 26 אפריל 2015, במעמד הצדדים.